

दौहित्राधिकारे कल्पाधिकारविधिवाधापत्ति-
स्तेन दौहित्रपर्यन्ताधिकारिश्चक्षणायां तदेक-
तमे सत्यपि न दासीपुत्रस्य सर्वहरत्वं किन्तु
तत्समांशः । अतएव ।

‘दत्तपुत्रे यथा जाते कदाचित्चौरसो भवेत् ।
पितृवित्तस्य सर्वस्य भवेतां समभागिनौ ।’
इत्यपि वचनं शूद्रविषय एव योजनीयम् ॥ * ॥
अयान्पक्षप्रभृतिपुत्राणां धनानधिकारितया
तदौरसस्त्वेनयोरैव पितामहधनभागित्वश्रुतेर्न
तदुद्गृहीतदत्तकपुत्रादेः पितामहधनाधिकारः
किन्तु भरणमात्रं अन्वादिभाष्याणां भरणविधा-
नेन तद्भरणस्य दण्डापूर्णापयितत्वात् । तथा अन्य-
पक्षत्वादौननधिकारिपुत्रानभिधायाह ।

‘औरसस्त्वेनजास्तेषां निर्द्वा भागहारिणः ।
अपुत्रयोषितस्तेषां भर्तव्याः साधुवृत्तयः ॥
सुतास्तेषां प्रभर्तव्या यावन्न भर्तृसात् कृताः ॥’
एवं दत्तकग्रहणानन्तरौरसैरेन सह दत्त-
कस्य विभागदर्शनात् सचौरसे गृहीतस्य तु
नांशभागित्वमिति । तथा विधानं विना परि-
गृहीतस्यापि नांशभागित्वमित्याह ।
‘तस्मिन् जाते सुते दत्ते न कृते च विधानके ।
तत्सुतस्तस्य वित्तस्य यः स्वामी पितुरञ्जया’
मनुः ।

‘अविधाय विधानं यः परित्यज्जाति पुत्रकम् ।
विवाहविधिभाजं तं न कुर्व्याद्धनभाजनम् ॥’
इति ।

अन्यजातीयदत्तकस्यापि नांशभागित्वमित्याह
‘यदि स्वादन्यजातीयो गृहीतोऽपि सुतः कश्चित् ।
अंशभाजं न तं कुर्व्यात्पुत्रैकस्य मतं हि तत् ॥’
इत्युक्तप्रायमित्यास्तां विचारः ॥ इति दत्तक-
चन्द्रिका ॥

पौषवर्गः, पुं, (पौष्याणां प्रतिपालनीयानां वर्गः ।)
प्रतिपालनीयगणः । स तु माजादिः । यथा,—
“माता पिता गुरुः पत्नी त्वपत्यानि समाश्रिताः ।
अभ्यागतोऽतिथिश्चापिः पौषवर्गं अमी नव ॥”
इति काशीखण्डम् ॥

अपि च ।

“माता पिता गुरुर्भाता प्रजा दीनः समाश्रिताः ।
अभ्यागतोऽतिथिश्चापिः पौषवर्गं उदाहृतः ॥
भरणं पौषवर्गस्य प्रशस्तं स्वर्गसाधनम् ।
नरकं पीडने चास्य तस्माद्व्यजेन तं भरेत् ॥”

इति गारुड २१५ अध्यायः ॥

पौषवर्गः, स्त्री, (पुंसवनमेव । स्वार्थे ऋच् ।) पुंस-
वनसंस्कारः । इति भूरिप्रयोगः ॥

पौखं, स्त्री, (पुंस इदम् । पुंस + “स्त्रीपुंसाभ्यां
नञ्स्त्री भवनात् ।” ४।१।८७ । इति
अच् ।) पुंस्त्वम् । इति शब्दभाषा ॥ (घेयम् ।
यथा, भागवते । ४।२६।२६ ।

“का देवरं वशगतं कुसमाख्यवेग-
विसक्तपौखसुश्रूतौ न भजेत क्व ॥”

त्रि, पुंस भवः । पुंस आगतः । यथा, भाग-
वते । ३।१५।४५ ।

“पौखं वपुर्दृष्ट्यायामनन्यसिद्धे-

रौत्पत्तिकेः समग्रान् युतमरुभोगैः ॥”

स्त्रियां ङीप् । पुरुषयोग्या । पुरुषहिता । यथा,
भट्टिः । ५।६१ ।

“सङ्गच्छ पौखि । स्त्रियं मां युवानं तरुणी शुभे ॥”

पौखं, स्त्री, (पौखस्य भावः । पौख +
अण् ।) अवस्थाविशेषः । यथा,—

“कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौखं दशमावधि ।

कैशोरमापञ्चदशात् यौवनञ्च ततः परम् ॥”

इति दशमस्कन्धीयदादशाध्यायसप्तत्रिंश श्लो-
कायां श्रीधरस्वामिद्वयवचनम् ॥ (पौख-
वस्थावति तदवस्थान्यमिति च त्रि । यथा,
भागवते । ३।३२।२८ ।

“इत्थेवं श्रेष्ठं सुता दुःखं पौखमेव च ॥”

पौखरीकं, स्त्री, (पुखरीकमिव । पुखरीक +
“शर्करादिभ्योऽण् ।” ५।३।१०७ । इत्यण् ।)

प्रपौखरीकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कुष्ठ-
विशेषः । यथा, सुश्रुते निदानस्थाने ५ अध्याये ।

“तत्र वातेनारुणं पित्तं नौदुर्मयं निजकपाल-
काकणकानि । स्नेह्या पौखरीकं ददकुष्ठ-
क्षिति ॥” पुं, यक्षविशेषः । यथा, महा-
भारते । १३।१०७।३६-३७ ।

“यस्तु संवत्सरं चान्तो भुङ्क्ते ऽहन्त्यष्टमे नरः ।
देवकायंपरो नित्यं जुहोती ज्ञातवेदसम् ॥

पौखरीकस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ।
पद्मवर्णनिभश्चैव विमानमधिरोहति ॥”

पौख्यं, स्त्री, (पुख्यमेव । स्वार्थे ऋच् ।) पुख-
यम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथास्य
पर्यायो गुणाच्च ।

“प्रपौखरीकं पौख्यं चतुर्थं पौखरीयकम् ।
पौख्यं मधुरं तित्तं कषायं शुक्रलं हिमम् ।
चतुर्थं मधुरं पाके वर्यं पित्तकफप्रणुत् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

पौखः, पुं, देशभेदः । चन्द्रेण इति ख्यातः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (सोऽस्य अभिजनस्तस्य राजा
वा । अण् । तद्देशरूपः । यथा, हरिवंशे ।

“पाण्डु पौखं कलिङ्गञ्च मात्यश्चैव जनार्दनः ।
जघान संहितान् सर्वान् — ॥”

पौखदेशोद्भवः, पुंभूवि । यथा, हरिवंशे ।
११६।५२ ।

“अङ्गवङ्गकलिङ्गेषु सार्धं पौखे च वीर्यवान् ।
निर्ययौ चेदिराजस्तु भाटभिः स महारथैः ॥”

भीमसेनस्य शब्दः । यथा,—
“पौखं दधौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् । १।१५ ॥
(पुङ्क्तिखण्डे + “स्मायितश्चीति ।” उणा० २ ।

१३ । इति रक् । ततः प्रज्ञावयव ।) इत्युभेदः ।
इति रत्नमाळा । पुङ्क्ति इति भाषा ॥

पौखकः, पुं, (पौख एव । स्वार्थे कन् ।) इत्यु-
भेदः । पुङ्क्तिश्चाक इति भाषा । (यथा,—

“पौखको भीरकश्चैव वंशकः शतपोरकः ।
कातारक्षापसेचुश्च काष्ठेचुः कश्चिपचकः ॥

नेपालो दीर्घपञ्च नीलपोरोऽथ कोशलतु ।
इत्येता जातयः स्त्रीत्यादृगुणान् वक्ष्याम्यतः—
परम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने १५ अध्याये ॥

अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । वक्ष्यत्वम् । स्निग्ध-
त्वम् । मधुरत्वम् । दृढत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
(गुणान्तरमस्य यथा,—

“वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः ।

सुशीतो दृढगो वक्षः पौखको भीरकस्तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥

पौखदेशीयरूपः । यथा, महाभारते । २।३१।१० ।

“पौखको वासुदेवश्च वङ्गः कालिङ्गकस्तथा ॥”

जातिविशेषः । पुङ्क्ति इति भाषा । स च शौखि-

कायां वेष्टाज्जातः । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

(पौखदेशोद्भवचक्रियविशेषः । स तु क्रियालीपा-
दिना श्रूढत्वमापन्नः । यथा, मनुः । १०।४४ ।

“पौखकाश्चौद्भविडाः काम्बोजा जवनाः
शकाः ॥”

पौखवर्हनः, पुं, (पौख्यामिच्छुविशेषाणां वर्हनं
यच् ।) देशभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
वेहार इति ख्यातः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
१६।१७ ।

“अभवत्तस्य भार्या च नगरात् पौखवर्हनात् ॥”

पौखिकः, पुं, (पुख + स्वार्थे ठच् ।) इत्युभेदः ।

पुङ्क्ति इति भाषा । तत्पर्यायः । पुख्चुः २

पुखः ३ सेयः ४ अतिरसः ५ मधुः ६ । इति
शब्दभाषा ॥

पौतवं, स्त्री, परिमाणम् । इति यौतवशब्दटीकायां
भरतः ॥

पौत्तिकं, स्त्री, (पुत्तिकाभिर्भक्ष्यमक्षिकाविशेषैः
कृतम् । पुत्तिका + “संज्ञायाम् ।” ४।३ ।

११७ । इति ठन् ।) पिङ्गलवर्णपुत्तिकाखट्टह-
न्वक्षिकाकृतवर्णमधु । इति जटोधररत्न-
माळे ॥ (यथा, सुश्रुते । १।४५ ।

“पौत्तिकं आमरं चौरं माचिकं छात्रमेव च ।
आर्यमौहालिकं दानमित्यष्टौ मधुजातयः ॥”

पौ(च)त्तः, पुं, (पुत्तस्यापत्यम् । पुत्त + “अनुच्चा-
नन्त्ये विदादिभ्योऽण् ।” ४।१।१०४ । इति
अच् ।) पुत्तस्य पुत्तः । नाति इति भाषा ॥

तत्पर्यायः । नन्ना २ । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा,—
“पुत्तस्य लोकाज्जयति पौत्तस्यानन्यमश्रुते ।

अथ पुत्तस्य पौत्तस्य ब्रह्मस्याप्नोति पितृपम् ॥”
इति दायभागधृतमनुश्रुतिस्मृतिसंज्ञितवर्णशब्दारात-
वचनम् ॥

पौत्ती, स्त्री, (पुत्तस्यापत्यं स्त्री । पुत्त + अच् ।
ङीप् ।) पुत्तालजा । तत्पर्यायः । नन्नी २ ।

इत्यमरः । २।६।२६ ॥

पौनःपुनिकः, त्रि, (पुनः पुनर्भवः । पुनःपुनः +
ठच् । टिडोपः ।) पुनःपुनर्भवः । इति सुग-
बोधशाकटयम् ॥

पौनःपुन्यं, त्रि, (पुनःपुनः + स्वार्थे ऋच् । टिडोपः ।
पुनर्भारम् । तत्पर्यायः । वारंवारम् २ सुहुः ३